

Ondrej Dostál, Bratislava

Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave I
odbor poriadkovej polície
Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto – stred
Štúrova 15, 812 13, Bratislava
npor. Bc. Dušan Kovarovič
poverený príslušník Policajného zboru

ČVS: ORP-1828/SMS-B1-2014

Vec: Sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ

Dňa 15. decembra 2014 mi bolo doručené uznesenie povereného príslušníka policajného zboru npor. Dušana Kovaroviča, ktorým odmietol moje trestné oznámenie týkajúce sa podozrenia zo spáchania trestného činu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Trestného zákona. V trestnom oznámení som požiadal o preverenie podozrenia, že som sa predmetného trestného činu mohol dopustiť svojím článkom „Ďalšiemu novinárovi hrozí basa“ zo dňa 3.9.2014

Týmto podávam proti uzneseniu povereného príslušníka Policajného zboru npor. Dušana Kovaroviča v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

Podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku ak nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, policajt uznesením vec odmietne. Trestný poriadok síce explicitne nestanovuje dôvody odmietnutia trestného oznámenia, prax však vychádza z analógie s ustanoveniami § 215 ods. 1 písm. a) a b) Trestného poriadku, ktoré stanovujú dôvody zastavenia trestného stíhania prokurátorom. Takými dôvodmi sú, že je nepochybné, že sa skutok nestal alebo, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V predmetnom prípade je evidentné, že sa skutok stal, keďže prišlo k schvaľovaniu konania Dušana Karolyiho, ktoré je ešte stále predmetom trestného stíhania. Otázna teda môže byť len právna kvalifikácia takéhoto konania (schvaľovania).

V odôvodnení sa okrem iného uvádza: „Zo zdokumentovaného spisového materiálu vyplýva, že oznamovateľ Mgr. Ondrej Dostál v súvislosti s inkriminovaným článkom redaktora Dušana Karolyiho vo svojom článku uverejnenom na blogu sme.sk, len vyjadril svoj názor, a osobne nesúhlasí s tým, že by konanie Dušana Karolyiho naplnilo znaky trestného činu, o čom sa aj sám vyjadril v zápisnici o trestnom oznámení s tým, že je presvedčený, že konanie Dušana Karolyiho nie je trestné. Pre naplnenie trestného činu schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje po subjektívnej stránke, aby páchatel konal úmyselne, teda aby si bol vedomý, že osoba, ktorá sa mala dopustiť nejakého trestného činu sa v skutočnosti tohto skutku dopustila, pričom nevyžaduje sa, aby bola v tomto smere právne znalá a vedela rozlíšiť, čo je a čo nie je trestný čin.

Po posúdení dôkazovej situácie jednotlivo i v súhrne mám za to, že v tomto prípade podozrivý Mgr. Ondrej Dostál verejne neschvaľoval a ani verejne nevychvaľoval trestný čin páchatela, ale vyššie uvedeným spôsobom „len“ vyjadroval nesúhlas kompetentných orgánov s postupom alebo možným postupom voči redaktorovi Dušanovi Karolyimu, teda vyjadroval len svoj subjektívny názor, že zo strany Dušana Karolyiho sa nejedná o trestný čin, a ak by

toto konanie „malo byť“ trestným činom, tak on sa potom dopúšťa tiež trestného činu, a teda z toho dôvodu zverejnil inkriminovaný článok o ktorom sa na internetovom fóre následne rozbehla diskusia.“

Podľa § 338 ods. 1 Trestného zákona sa trestného činu schvaľovania trestného činu dopustí ten, „kto verejne schvaľuje trestný čin alebo verejne vychvaľuje pre trestný čin jeho páchatela“. Z hľadiska Trestného zákona je irelevantné, či páchatel vyjadroval svoj subjektívny názor, podstatné je, či prostredníctvom vyjadrovania subjektívneho názoru naplnil skutkovú podstatu predmetného trestného činu.

Trestný zákon síce vo vzťahu k predmetnému trestnému činu vyžaduje, aby páchatel konal úmyselne, v rozhodnutí o odmietnutí trestného oznámenia sa však uvažuje len s priamym úmyslom. Trestný čin však mohol byť spáchaný aj formou nepriameho úmyslu (vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený - § 15 písm. a) Trestného zákona), ktorý vyšetrovateľom nebol posudzovaný. Z článku totiž jasne vyplýva, že jeho autor si je vedomý možnosti, že konanie Dušana Karolyiho bude posúdené ako trestný čin a aj pre ten prípad je s tým uzročený a naďalej jeho konanie schvaľuje, čo zodpovedá zavineniu formou nepriameho úmyslu.

V odôvodnení uznesenia sa ďalej uvádza, že pri prečinoch Trestný zákon okrem formy zavinenia ustanovuje aj skúmanie závažnosti trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou, a poukazuje na to, že ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin. Odôvodnenie uznesenia však nijako nevysvetľuje, v čom konkrétne by mala spočívať nepatrná závažnosť predmetného konania. Podľa § 37 písm. f) Trestného zákona je priťažujúcou okolnosťou, že páchatel spáchal trestný čin verejne. V prípade trestného činu schvaľovania verejného činu je síce verejnosť znakom základnej skutkovej podstaty, ale spôsob zverejnenia a medializácie uvedeného konania svedčí o tom, že závažnosť tohto konania nebola nepatrná. Podľa § 37 písm. k) je priťažujúcou okolnosťou, ak páchatel spáchal trestný čin ako organizátor. Autor článku následne zorganizoval vyhlásenie ďalších osôb, ktoré sa pripojili k schvaľovaniu konania Dušana Karolyiho. Vyhlásenie bolo zverejnené na portáli changenet.sk (<http://www.changenet.sk/?section=kampane&x=784615>). Vzhľadom na vyššie uvedené sa nedomnievam, žeby závažnosť činu bolo možné kvalifikovať ako nepatrnú.

S pozdravom

Ondrej Dostál

V Bratislave dňa 18. decembra 2014.